

Alþingi
Erindi nr. P 130/1852
komudagur 16.4.2004

Samtök iðnaðarins
Federation of Icelandic Industries

Alþingi
Iðnaðarnefnd
Austurstræti 8 - 10
150 Reykjavík

Reykjavík, 15. apríl 2004

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um breytingu á lögum nr. 17/1991, um einkaleyfi með síðari breytingum (evrópski einkaleyfasamningurinn o.fl).

Samtökum iðnaðarins hefur borist til umsagnar frumvarp til laga um breytingu á einkaleyfalögum vegna aðildar Íslands að evrópska einkaleyfasamningnum. SI hafa komið að málinu á undirbúningsstigi, áttu m.a. fulltrúa í nefnd þeirri sem iðnaðarráðherra skipaði 2001 og falið var að kanna áhrif aðildar Íslands að evrópska einkaleyfasamningnum.

Það frumvarp sem nú er lagt fyrir Alþingi er í meginatriðum samhljóða sambærilegri löggjöf á Norðurlöndum. Það hefur verið mat Samtaka iðnaðarins að aðild Íslands yrði framfaraskref.

Hins vegar viljum við vekja athygli iðnaðarnefndar á þeirri sérstöðu sem íslensk lyfjafyrirtæki hafa notið hingað til og felst í rúmum heimildum íslenskra einkaleyfalaga til framleiðslu samheitalyfja. Á vettvangi Evrópusambandsins hefur veruleg umræða farið fram um svonefnd Bolar-ákvæði en í þeim felst sambærilegt svigrúm og íslenskur landsréttur hefur hingað til veitt íslenskum fyrirtækjum. Hinn 11. mars síðast liðinn samþykkti Evrópusambandið að slíkt Bolar-ákvæði yrði tekið upp í Evrópulöggjöf. Tilskipun ráðsins um breytingu á tilskipun 2001/83/EB hefur ekki enn verið birt, en vænta má þess á allra næstu dögum.

Samtök iðnaðarins leggja ríka áherslu á að samhliða þessari breytingu á einkaleyfalögum verði löggjöfin einnig nú þegar löguð að þessari nýju réttarstöðu innan Evrópusambandsins. Eins og þingmönnum er kunnugt nemur lyfjaútflutningur Íslendinga nú jafnmiklum verðmætum og allur innflutningur lyfja til landsins. Hér á landi hafa byggst upp framsækin fyrirtæki sem standast fyllilega alþjóðlega samkeppni. Það er því gríðarlegt hagsmunamál atvinnulífs í landinu og lyfjamarkaðarins hér heima, að Alþingi bregðist hér skjótt við.

Með aðildinni að EPO gangast íslenskt stjórnvöld undir yfirþjóðlegar skuldbindingar á einkaleyfasviðinu. Kostir þessa eru miklir, en það er jafnframt engin ástæða til annars en að halda sem allra best á hagsmunum íslenskra fyrirtækja á þessu sviði. Ástæða væri til að áréttu þá nauðsyn í þinglegri meðferð þessa máls.

SAMTÖK IÐNAÐARINS

Kristrún Heimisdóttir
lögfræðingur